

Nyári táborok az egyházmegyében

Színes programokkal várták a gyermekeket Szombathelyen és Nardán

► 3. oldal

Házasság és család

Idén is együtt ünnepeltek az egyházmegye jubiláns házaspárjai

► 7. oldal

Hároméves a Martinus Kiadó

A Martinus Könyvesboltban igaz tudást és valóságos műveltséget kínálnak

► 14. oldal

V. ÉVFOLYAM 8. SZÁM – 2012. AUGUSZTUS – ÁRA: 150 Ft

Már megint a kereszt

És már megint Franciaországban van útjában valakinek. A múltkoriban egy ápolónővér okozott országos riadalmat azáltal, hogy nyakláncán egy kis kereszt függött. Mit keres egy kórházban kereszt? Most ismét fellángolt a vita, mert egy tanár nehezményezte, hogy kereszt függ annak a teremnek a falán, ahol tanulók érettségi vizsgát tesznek. Mit keres egy iskolában kereszt?

Valószínűleg nem az ellenzők szemét bántja, hanem a lelkiismeretüket. Nehezükre esik a keresztre nézni, mert akkor önmagunkba kellene nézniük. Mert Krisztus keresztje már csak ilyen: önmagával szembeállítja az embert. Előtte elnémul, aki máskor a maga emberi bölcsességét hirdeti. Előtte kicsinek érzi magát az is, aki földi hatalommal rendelkezik.

Már Szent Pál apostol is arról írt, hogy egyeseknek botrány, másoknak ostobaság a kereszt. A hívőknek viszont Isten ereje és bölcsessége. Titokzatos erő rejlik a keresztben, mert Isten Fia hordozta, ő feszítették rá, és ő halt meg hozzá szegezve. Ez Krisztus keresztjének titka.

A hitetlen világ évezredek óta birkózik a kereszttel. A hitetlen ember küzd a kereszttel. Nem akarja látni sehol. Nem akarja hordozni soha. Nem akarja elfogadni.

A keresztet elfogadni csak a szeretet képes. Mert Krisztus is szeretetből fogadta el. A kereszt megtalál minket. Le lehet vetetni egy keresztet az iskolák és kórházak faláról. El lehet távolíttatni a nyakláncokról. De a kereszt mégis megtalál minden embert.

[Horváth István Sándor]

Katolikus és magyar

Mindszenty József bíboros, prímás, esztergomi érsek (1948)

A Katolikus Egyház nem akarja a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. Mi Szent István országának polgárává születtünk, és a Boldogasszony tanítása szellemét valljuk, és nem fogadunk be megszentelt hagyományok helyébe árvízi öntvényeket, omladékokat és hulladékokat.

Katolikusok, el ne felejtsetek elmondani a déli Úrangyalát! A déli Úrangyala a magyar dicsőségnek emléke. Magyarok, ha abbahagytátok a déli Úrangyalát, hozzátok vissza az életetekbe! Mikor gyalázatban állunk, jó nekünk a magyar dicsőség emlékezetére ráemelni tekintetünket. De ugyanezt mondom a reggeli és az esti Úrangyalára is.

Nemcsak Szent István országának polgárai lettünk, hanem a kereszttség révén bele- és újjászülettünk a Katolikus Egyházba. Mi úgy látjuk, hogy életünkben a katolikuság és a magyarság a legrégebb és legmeghatározóbb mozzanat. Hogy milyen társadalmi osztályba tartozunk, vagy milyen kaszinónak vagy tömörülésnek vagyunk tagjai, higgyétek el, nem annyira fontos, mint az, hogy katolikusok és magyarok vagyunk.

Csak Istentől kérjük és várjuk hazánk feltámasztását, és vele együttműködve tegyünk meg mindent annak érdekében. Imádjuk Istent, tiszteljük Égi Édesanyánkat, mert csak így lehetünk Istenben boldogok itt a földön s mindörökké.

LITURGIA

Az egyházi év

Az évközi idő III.

Az évközi idő kapcsán még nem szoltunk annak olvasmányrendjéről. Mindenekelőtt fontos tudni, hogy a liturgikus évet az olvasmányok szempontjából kétféleképpen is megkülönböztetjük. A vasárnapok és főünnepok olvasmányrendje A, B és C évre osztható, míg az évközi idő hétköznapijai I. és II. évre. Most az előbbivel foglalkozunk.

Az A évben Máté, a B évben Márk, a C évben pedig Lukács evangéliuma kerül megközelítően teljes és folyamatos felolvasásra – 2012-ben a B év van. Ez az olvasás úgy alakul, hogy minden egyes evangélium a saját tanítását nyújtja arról, ahogyan Jézus Krisztus élete és igehirdetése kibontakozik. Ezen felül bizonyos összhang van az egyes evangéliumok mondanivalója és az egyházi év előrehaladása között. Vízkereszt után tudniillik Urunk igehirdetésének kezdeteit olvassuk, amelyek igen jól kapcsolódnak Krisztus kerestségéhez és első megnyilatkozásaihoz. Az egyházi év végén pedig természetesen jutunk el az utolsó vasárnapok sajátosan világvégi tanításához. Az evangéliumok ama fejezetei, amelyek a kinszenvedés elbeszélését megelőzik, kisebb-nagyobb mértékben erről a témáról szólnak.

A B évben az évközi 16. vasárnap után bekapcsolódik öt olvasmány János evangéliumának 6. fejezetéből („beszéd az élet kenyérééről”). Ez a betoldás teszi lehetővé, hogy az egyébként legrövidebb Márk evangélium olvasása kitöltsön a teljes egyházi évre.

Az ószövetségi olvasmányok az evangéliumi szakaszoknak megfelelően vannak kiválogatva, hogy a két szövetség egybetartozása nyilvánvalóvá legyen. Ezek tehát nem logikai sorrendben kerülnek sorra, hanem az evangéliumi olvasmányokkal összhangban. Az ószövetségi olvasmányt követő zsoltárok is e szempont szerint hangzanak el.

Szentleckeként pedig Szent Pál és Szent Jakab apostolok leveleit megközelítően folyamatosan olvassuk.

[Ipacs Bence]

PÉLDAKÉP

Goretti Szent Mária

Akis Goretti Máriaként emlegetett szentéletű lány a 20. század egyik legkedvesebb szentje lett. Példája az erényes életre és arra irányítja az emberek figyelmét, hogy minden áldozatot érdemes meghozni a tisztaság megőrzéséért. Mária mindössze 12 évet élt, de e kevéske idő is elegendő volt számára, hogy megérjen az örök üdvösségre.

Korán fel kellett nőnie, hiszen a Jóisten megpróbáltatások útján vezette a családot. Nagy szegénységben éltek, az édesapja kis birtoka a nyolctagú családot nem tudta eltartani, ezért el kellett költöznük Nettuno közelébe, ahol egy Serenelli nevű özvegyemberrel és annak iszákos fiával közösen béreltek földet. Édesapját korán elvitte a malária. Az édesanya egyedül dolgozott a földeken, míg Mária a kisebb testvéreire vigyázott és vezette a háztartást.

Serenelli fiának, Sándornak megtetszett a talpraesett lány, és többször próbálta bűnre csábítani, aminek Mária mindig ellenállt. 1902. július 5-én Sándor újból szemvetett a lányra, aki ezúttal is ellenállt, ezért a férfi beráncigálta szobájába, de mivel nem bírt vele, dühében kést ragadott, és 14 mélyebb és 4 kisebb sebet ejtett a lány testén. Mária csak ezt kiabálta: „Ne tedd Alessandro, ez bűn, a pokolba kerülsz!” A kiabálásra felfigyeltek a szomszédok, de sajnos már későn érkeztek. Mária a közeleli kórházban még egy napig élt. Amikor az orvosok megkérdezték tőle, hogy megbocsát-e merénylő-

jének, azt mondta: „Természetesen megbocsátok. Az égből imádkozni fogok megtéréséért. Jézus kedvéért, aki megbocsátott a bűnbánó latornak, én is magam mellett akarom őt tudni a Paradicsomban.” Úgy gondolom, hogy e szavak valóban egy érett, mélyen hívő ember szavai, és óriási lélekről tesznek tanúságot.

Harminc év kényszermunkára ítélték gyilkosát, aki makacs közönnyel töltötte az első éveket, mígnem egyik éjszaka megjelent neki álmában Mária, amint egy mezőn sétál, virágot szed, a virágcsokrot pedig átadja neki. Másnap reggeltől teljesen megváltozott, így 4 évet elengedtek büntetéséből. Szabadulása után első útja Mária édesanyjához vezetett, hogy bocsánatot kérjen tőle. Éppen karácsony volt. A megbocsátás után együtt vettek részt az éjféleli szentmisén, sőt 1950-ben Mária szentté avatásán is. [Déri Péter]

• • •

Istenünk, ki az ártatlanság szerzője és a szüzesség kedvelője vagy, és szolgálódnak, Goretti Szent Máriának egész fiatalon megadtad a vértanúság kegyelmét, kérünk, az ő közbenjárására add meg, hogy állhatatosak legyünk parancsaid megtartásában.

A nyári táborok és az új evangelizáció

Sok szülőnek gondot okoz gyermeke felügyelete a nyári hónapokban, szerencsére azonban bőven lehet válogatni a jobbnál jobb, tartalmasabbnál tartalmasabb nyári programok közül. Az évről évre bővülő kínálatban szép számmal találunk egyházi táborokat is.

A felújított nardai plébániaépület hetente kb. 50–80 általános iskolás gyermeket fogad 8 héten át. Kézműves foglalkozásokkal, néptánc tanulási lehetőséggel, kirándulással (Celldömölk, Kőszeg, az ölbői horgászto és környéke) várják a táborozókat. A nagy mozgásigényű fiatalok sportfoglalkozásokon vehetnek részt, a vállalkozó kedvűek pedig lovagolhatnak, íjászkozhatnak is.

• • •

Hetente kb. 100 gyermek töltötte a nyári szünidőt a 20. jubileumát ünneplő Szombathelyi Szalézi Nyári Oratóriumban, amely „*Én vagyok a Jó Pásztor*” mottóval idén is négy héten keresztül fogadta a gyerekeket.

Csány Péter szalézi plébános atyát többek között arról kérdeztem, hogy összekapcsolható-e az idei tematikus év és a tábor célkitűzései?

Táborunk nem kifejezetten hittantábor, viszont hitvallásunk, tanúságtévé életünk egyfajta keretét biztosít a vidám együttlétnek. Kezdetkor és záraskor 5-5 perces elmélkedést, tanítást hallgatnak a gyermekek, a napi csoportfoglalkozásokban pedig a közösségi együttlét megtartása mellett lazán és játékosan dolgozzák fel a napi témákat a vezetők irányításával. Így a nyári oratórium missziós tábor is, ahová nemcsak vallásos családok gyermekeit várjuk, viszont a békés együttélést, a személy és a „szent hely” megbecsülését, tiszteletét minden táborozónak el kell fogadnia, és be kell tartania. Van nem egy gyermek, aki például tőlünk tanulta meg a kereszttvetést, az alapvető imát vagy a reggeli hálaadást.

A heti egy-egy szentmisében, igeliturgiában, illetve szentségimádásban izgalmas missziós feladat a lényeg láttatása, érthetővé tétele.

Milyen programok várták a gyerekeket?

Csoportfoglalkozások, sport-, kézműves- és játékos programok, bajnokságok, ügyességi versenyek mellett közös éneklés, tematikus táncos-ének mindig szerepelt a programban, amely magyarázza, kifejti a tábortémát és a szeretet, az odafigyelés különböző megnyilvánulásait. A magyaros kultúra ápolása néptáncban, városunk felfedezésében, szép magyar helyek felkeresésében, kirándulásokban nyilvánult meg.

Sikerül/sikerült-e megszólítani a nem hívő szülőket – különösen idén, az Új Evangelizáció Évében?

Nyilvános záró imáink és a színes pénteki gálaműsorok egyfajta missziós eszköznek is bizonyultak. Ezek keretében igyekeztünk megszólítani a gyermekükért érkező szülőket, hozzátartozókat is. Számos hálás visszajelzés igazolta, hogy megértették és megérezték, hogy ez a tábor a léleknek ad valami nagy erejű ajándékot. A táborral nem titkolt vágyunk, hogy misszióinkban otthonossá és családi-közösségi térré tegyük rendházunk mellett a templomot is, és a megszólíthatóság és kapcsolatunk által bevonjuk a krisztusi lelkeségbe a szülőket is. A kapcsolat legalább informális szinten (remélhetőleg sokaknál ennél jobban is) évközben is fennmarad. A tábori záró hálaadó vasárnapi szentmise után a résztvevő gyerekek vállalkozó családjaikat családi áldásban részesítettük.

Rövid hírek

A Szentatya Lengyelországban Kalisz megyéspüspökévé Edward Janiak püspököt, a franciaországi ukránok exarchátusa élére Borys Gudziakot nevezte ki; továbbá felállította a maroniták új eparchiáját párizsi székhellyel, első eparchiai püspökévé nevezve ki Nasser Gemayelt.

Benedek pápa adja át két teológusnak az őszi szinóduson a *Ratzinger-díjat*. A pápáról elnevezett díjat olyan tudósok kapják, akik kiemelkedő érdemeket szereztek publikációikkal vagy a tudományos kutatásban a teológia terén. A *Ratzinger-díjat* a püspöki szinódus során október 20-án délelőtt XVI. Benedektől vehetik majd át a tudósok. „A Joseph Ratzinger vatikáni alapítóvány ezzel az elismeréssel köszönetét fejezi ki a teológusoknak, hogy a mai sötét időkben is felragyogtatják az igazság fényét, a Szentatyával mély szeretetközösségben” – nyilatkozta Giuseppe Antonio Scotti prelátus, az alapítóvány elnöke.

XVI. Benedek pápa a következő, 2013. január 1-jén esedékes, 46. Béke világnap témájául a következőt választotta: „*Boldogok a békességszerzők*” – adja hírül a Iustitia et Pax Pápai Tanács sajtóközleménye. A Szentatya évenkénti üzenetének célja a hívek és minden ember bátorítása a felelősségvállalásra a béke építése érdekében.

Szenvedélybetegeknek tartottak lelkigyakorlatot Máriapócsan. „Az alkohol rabságából is Jézus a szabadító” – e jelmonddal szerveznek lelkigyakorlatokat tizenkét esztendeje, évente négy alkalommal Máriapócsan az alkohol rabságában szenvedők részére. Legutóbb augusztus 2. és 5. között fogadták a kegyhelyen a szenvedélybetegeket és hozzátartozóikat.

Gyászolók evangelizációja Avagy hogyan változtatjuk át az Igét közhellyé?

Mottó: A bűn az, amikor valamit nem arra használunk, amiért van.

Sokszor kerülünk olyan helyzetbe, hogy szomorú, zaklatott ismerősünk megkeres minket mély bánatával, gyászával. Érezzük, hogy jó lenne valamit mondani neki. A Biblia is világosan tanítja, hogy vigasztaljuk meg egymást a nehéz helyzetekben.

Azonban néhány dologgal tisztában kell lennünk. Az egyik az, hogy traumahelyzetben az illetőnek nem segít, hogy teológiai okosságokkal tömjük tele a fejét, amikkel egyébként ő maga is tisztában van. Semmit nem használnak ilyenkor azok a mondatok, hogy „a mennyországban jó helye lesz”, meg hogy „egészsítsd ki testedben, ami hiányzik Jézus szenvedéséből”, illetve hogy „ajánld fel a fájdalmadat engesztelésül”. Ezek az állítások mind igazak, de megvan a szerepük ezeknek a szavaknak: segítenek minket, hogy helyesen gondolkodjunk és cselekedjünk. Csakhogy az ember nemcsak gondolkodik és cselekszik, hanem érez is. Mi gyakran arra használjuk a fenti sorokat, hogy a valós fájdalomunkkal ne kelljen szembenézni. Csökkenteni, elnyomni akarjuk vele az égbekiáltó keserűséget. Ahelyett, hogy átelnénk érzelmileg is a halál tényét, azon vagyunk, hogy minél inkább meggyőzzük magunkat afelől, hogy tulajdonképpen ez a szituáció, és az evilági élet jobb, mint amilyen valójában lehet.

Meg kell értenünk, hogy érzelmi problémára nem adhatunk pusztán kognitív választ: nem tanácsolhatjuk azt, hogy gondolkodj másképp, nagyobb távlatban az adott szituációról. A szenvedés feldolgozásában, gyász-helyzetekben nem helyénvaló dolog arra hivatkozni, hogy adjunk inkább hálát, hogy az elhunyt már Isten országában van. Nem azért nem helytelen, mert ez az állítás nem igaz, hanem azért, mert ezt a kijelentést arra akarjuk használni, hogy ne éljünk, érezzünk át egy olyan eseményt, aminek

egyébként mélyen meg kellene rendítenie. Sokszor látom, hogy egyesek egészen dilettáns módon képesek lennének megakasztani egy esemény feldolgozását azzal, hogy egyfajta érzelmcsere éröltetnek rá a gyászolóra. Minderre pedig a Biblia alapján érzékel felhatalmazást: vigasztalják a gyászolókat. Közben azonban az alábbi ki nem mondott nyomást helyezik a szenvedőre: „Hívó emberhez nem méltó dolog, hogy kikészüljön. Ez roppant kellemetlen mindenki számára. Te nem roppanhatsz össze. Még a végén azt hiszik, hogy gyenge a hited.” Valójában azt mondják, amit Péter: „Mester, ez nem történhet meg veled.”

Olyan világban élünk, amikor félünk a megrendültség átélésétől, hamis módon arra tanítottak minket, hogy a negatív érzésekkel harcolnunk kell, el kell fojtanunk magunkban, uralnunk kell őket: „a fiúk nem sírnak”. Ez részben igaz is: nyilván nem lehet az a célunk, hogy mindenki előtt kiboruljunk. Vannak helyzetek, amikor meg kell tudnunk jelenni egy társaságban, erőt kell venni magunkon. De ez nem jelenti azt, hogy otthon, a bizalom és az elfogadás helyén ne roppanhatnánk össze, ne rendülhetnénk meg.

Jézus sírt, amikor felkereste barátja, Lázár sírját, mélyen megrendülve ment a temetkezési helyre. Ha figyelmesen olvassuk a jánosi szöveget, akkor azt látjuk, hogy akkor kezdett el könnyezni a Mester, amikor meglátta, hogy Lázár testvére, Mária és a körülötte állók zokognak. Ekkor nem kezdett el beszélni, hogy érzelmileg védje magát a helyzettől, hanem egészen belehelyezkedett a fájdalomukba, és hagyta, hogy a többiek gyásza átragadjon rá. Ezt a példát mutatja nekünk: *ideje van a sírásnak!* Azt gondolom, hogy Mária és a tanítványok egyik óriási kiváltsága lehetett, hogy láthatták a Mestert mélyen megrendülni. Jézus teljesen felvállalja az érzelmeit, nem fél tőlük, nem benujul le, nem nyomja el őket. Noha tudja, hogy a történet vége jó lesz, ezt nem arra használja, hogy a gyász idején jelentkező érzéseket okoskodással elnyomja.

A személyes gyászunkkal hozzánk fordulókat abban kell segítenünk, hogy ezt az egészséges folyamatot meg tudják élni. Fejezzük ki együttérzésünket, de ne használjunk bibliai idézeteket bohócsapkának. Különböztetünk hitünkben is komédiát csinálunk, miközben azt hisszük, hogy őket vigasztaljuk.

[Tömő János]

„Amikor látta, hogy sírnak,
Jézus lelke mélyéig megrendült.
»Hova tettétek?« – kérdezte megindultan.
»Gyere, Uram – felelték –, és nézd meg!«
Jézus könnyekre fakadt.” (Jn 11,33-35)

Gondolatok a profétákról

1. rész – Ámosz proféta

A proféta, görögül prophétész, latinul prophaeta szó jelentése: Istentől meghívott, az ő akaratát közvetítő személy, hírnök, szóvivő, beszélő. A szó a görög prophanei, „valakinek a színe előtt szólni, valaki helyett szólni” szóból származik. Jelen rovatunk célja az, hogy bemutassunk néhány ószövetségi profétát, munkásságukat és legfontosabb jövendöléseiket.

Ámosz a legrégebbi proféta, akinek beszédei megmaradtak. Könyve az ún. „kis proféták” között található, mely bevezet bennünket egy Kr. e. 750 körüli egyenetlen társadalomba és egy szociális proféta világos figyelmeztetésébe.

Milyen is ez a korszak? Hivatalosan minden virágzik. Szamariában II. Jeroboám uralkodik mintegy húsz éve, kezében tartja a kormányzást. A határok kitégultak és biztonságosak. A külső és belső kereskedelem virágzik. A pénz úgy folyik, mint a víz. Szamariában a luxus szegény nélkül fitogtatja magát: a bútorok egyre választékosabbak, szőnyegek, takarók, ágyak, heverők, elefántcsont berakású bútorok, téli és nyári paloták találhatóak, amelyekben gondtalanul élnek muzsikaszó mellett.

Valójában a szociális helyzet egyre inkább süllyed. Mégis honnan ered akkor ez a gazdagság? Ámosz nem vak, látja a szegények kizsákmányolását: *Földre tiporják az igazságosságot, elnyomják a szegényt. Gyűlölik azt, aki igazságot szolgáltat a kapuban, csökkentik a mértéket, meghamisítják a mérleget, megveszik a szegényt, a szűkölködőt egy pár saruért, és eladják a gabona ocsuját* (5,7-12; 8,5-6). Kiforgatják a társadalom szövetét, a testvéri viszonyt kereskedelmi viszonyná teszik, holott Mózes törvénye a gyengék védelmét kéri. Mindezt nem tartják meg. Ami a pénz és a hatalom kérdését illeti, kicsavarják a törvényt: a jogot üroemre fordítják, földre tiporják az igazságosságot. De valójában kik az „ők”? Egy új uralkodó réteg, amely egyre jobban gazdagszik a szomszédos népek és Izrael szegényeinek kárára.

Mindemellett a vallásosság is ugyanolyan romlott, mint a társadalom. A hivatalos vallási élet vezetői azok, akiknek a kezében van a pénz és a hatalom Szamariában. Templomot, királyi szentélyt építettek Jahvénak Bételben. Fizetik az ő profétáikat és papjaikat, és fényes kultuszt tartanak fenn. Magyarázatot találnak arra, hogy jó a lelkiismeretük. Állítják tévedés nélkül: a gazdagság nem Jahve áldása?! Jahve tehát velünk van! Senki sem képes arra, hogy meglássa Isten figyelmeztetését az eseményekben (5,14).

Ekkor jön Ámosz. A déli országrészből származik. Így mutatkozik be: *„Nem voltam én proféta, sem profétának fia: pásztor voltam és szikomórt gyűjtöttem. Az Úr azonban elhívott a nyáj mellől. Azt mondta nekem az Úr:»Menj, jövendölj népemnek, Izraelnek«”. A kicsinyek kifosztása előtt nem lehet hallgatni. „Ki ne félne, ha ordít az oroszlán? Ki ne jövendölne, ha szól az Úr, az Isten?”* (7,14-17; 3,8).

Ámosz megőrzi a déli országrész parasztiának őszinte beszédét. Szól a nagy Szamaria lakomájáról: *„lakmároznak a nyáj bárányaiból”*; a vallási szertartásról Bételben: *„megvetem, gyűlölöm ünnepeiteket, ünnepségeitek nem tetszenek nekem”* (5,21); Szamaria előkelő asszonyairól: *„halljátok a szót Básán tehenei”* (4,1-3). Világos az üzenet a gazdagokhoz: *Hasznot húztatok az életből. Higgyétek, hogy a rend uralkodik. Bízotok a jövőben, csalódtok. A jövő sötétebb lesz számotokra, mint amit elképzeltetek: sötétség lesz, nem fényesség.* (5,18).

Ámosz látta a sötét jövőt, hogy Izraelnek és a szomszédos népeknek ez a

jelen gazdagsága véget ér az asszír hatalom újraeledésével, amely pusztulást hoz a Közel-Keletre. A proféta kiált: *Készülj fel, hogy találkozzál a te Istennel, Izrael* (4,12)! Ő nyílt ajtót hagy számodra: *„A jót keressétek, ne a rosszat, hogy éljete! Akkor valóban veletek lesz az Úr. Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót.”* (5,14-15) *„Mint a víz, áradjon inkább az igazság.”* (5,24).

Meghallgatták? Ámosz nem működött hosszú ideig az északi országban. Az ilyen ember veszélyes volt. Kiűzése nem késlekedett. Ámosz visszatért nyája mellé, és gondozta a szikomórfákat, és talált lehetőséget, hogy írásba foglalja elmondott kemény szavait. Ámosz után harminc évvel Szamariát lerombolták, és lakóit deportálták.

Huszonnyolc évszázaddal később az igazságosság és méltányosság távol sem folyik úgy, mint a víz milliárdos kortársaink részéről. Mit kiált Ámosz a mi leigázott világunkba a pénzhatalom át nem látható hatalmának?

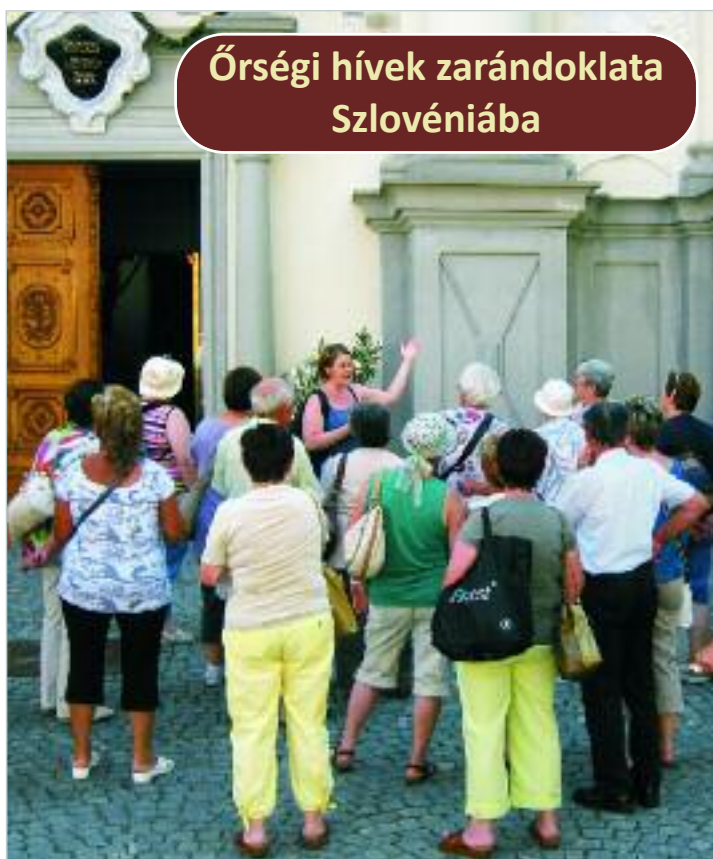
[Dr. Gyürki László]

**Kőszegi ministránsok nyári tábora
Kőszegszerdahelyen**

▲ Tizenkilenc ministráns indult július 4-én Kőszegről Kőszegszerdahelyre. A táborozók a szállás elfoglalása előtt rövid pihenőt tartottak Cákon, és a tábor ideje alatt ellátogattak Velembe is, ahol szentmisén vettek részt. **[Oláh Csilla]**

▼ Csörötneki, magyarulki, rábagyarmati és őrszentpéteri hívekből szerveződött csapat indult szlovéniai zarándoklatra július 7-én. A zarándokok ellátogattak Ptuj-ba, Ptujška Goraba, végül pedig Dabronakra. **[Fehér Józsefné]**

**Őrségi hívek zarándoklata
Szlovéniába**

**A gércei Panágia kórus
kirándulása**

▲ A szegedi Liszt Ferenc Kamarakórus meghívására Fábian Gábor karnagy vezetésével Szegedre, Kiszomborra, Ferencszállásra és Makóra látogattak el a gércei Panágia kórus tagjai július 7–8-án. **[Bódi Gábor]**

▼ Barsi Balázs atya igazi megtérésre buzdította a celldömölki híveket a július 13-i szentmise keretében, hiszen a kereszténység nemcsak vallás, hanem egyben maga az élet is, ahogy azt János apostol is megfogalmazza. **[Czuporné Hetényi Rita]**

**Fatimai engesztelő szentmise
Barsi Balázs atyával**

Együtt ünnepelték a házasságot és a családot

A Szombathelyi Egyházmegye egyik legszebb ünnepe a tavalyi évhez hasonlóan idén is a jubiláns házaspárok találkozója volt. Örömmel tapasztaltuk, hogy rengetegen eljöttek – összesen 297 házaspár regisztrált –, hogy hálat adjanak a Jóistennek az együtt töltött évekért, hitükben megerősödjenek, együtt ünnepeljenek, ismerkedjenek, megosszák egymással tapasztalataikat, és nem utolsósorban jelenlétükkel tanúságot tegyenek a keresztény házasság és család értékéről.

A jubilánsok közül sokakban talán nem is tudatosult, hogy részvételük egyfajta iránymutatás és tanúságtétel is egyben. Amíg az idősebb generáció tagjai számára természetes, hogy együtt ünneplik a tizenötödik, húszadik, hatvanadik, stb. évfordulójukat, addig a fiatalok egy része bizonytalan a házasságkötés és családvállalás terén. A találkozó kiváló alkalom volt arra, hogy sokan, egyszerre, együtt hívják fel a társadalom figyelmét a házasság és a család értékére, jellemformáló erejére, megerősítve ezáltal önmagukat, egy-

mást és a fiatalokat is abban, hogy bátran vállalják e rengeteg munkát, kitarthatást, felelősséget, elköteleződést és hűséget kívánó feladatot, amely ugyanakkor az egyik legszebb ajándék is az ember életében.

A jubilánsokat idén is közös ebédre hívta püspök úr, amelyre a szentmisét követően a Brenner iskola udvarán került sor. Ingyenes tárlatvezetés indult az Egyházmegyei Könyvtárban, míg a múzeumban Mindszenty bíboros és Brenner János életútjával ismerkedhettek meg az érdeklődők. [Csuti-Mátyás Zsófia]

Szombathelyen járt a Svájci Gárda

Ki ne hallott volna a világ legkisebb katonai alakulatáról, a Svájci Gárdáról? Zarándokként találkozhatunk velük Rómában, de a híradásokból és a televízióból is gyakran hallhatunk róluk. Jellegzetes uniformisukról könnyű felismerni őket. Nagy örömeinkre ahhoz, hogy találkozhassunk velük, ezúttal nem kellett Rómáig mennünk, hiszen július 5. és 13. között három turnusban Szombathelyre látogatott a pápa védelmét és a Vatikán határainak őrzését ellátó alakulat.

A július 5-én tartott sajtótájékoztatón Daniel Rudolf Anrig ezredes, a Svájci Gárda parancsnoka elmondta, hogy a 110 tagú gárda fennállásának 500. évfordulóján, 2006-ban szerveztek először külföldi utat az egész csapat számára. Az úti cél akkor Szent Márton franciaországi sírja volt, most pedig a közép-kelet európai térséget fedezik fel a gárda tagjai. Az utazások során Nyugat-Európa mellett a kelet-európai országok történelmét is megismerhetik a legfiatalabb gárdatagok.

Szeretnénk minél többet megtudni egyik fő védőszentünk, Szent Márton szülőhelyéről is – tájékoztatott bennünket Alain de Raemy, a gárda lelkésze.

Anrig ezredes elmondta, hogy míg a korábbi évszázadokban anyagi okok vezérelték a fiatalokat, addig ma ideológiai megfontolásból választják a gár-

da kötelékét. Nagy öröm, hogy a mai sokszínű világban is szép számmal vannak olyan fiatalok, akik fontosnak tartják, hogy a Szentatyát szolgálják.

A Svájci Gárda tagjai szombathelyi látogatásuk során felkeresték a Szent Márton-templomot és a látogatóközpontot, megtekintették az egyházmegyei kiállításokat, gyűjteményeket, a Püspöki Palotát és a Székesegyházat. Szabad programra is lehetősége nyílt a városunkkal ismerkedő fiataloknak, valamint mindhárom csoport részt vett a Székesegyház reggeli szentmiséjén, amelyet a fópásztor mutatott be a gárda lelkészével és a csoportot kísérő szombathelyi paptestvérekkel. A Svájci Gárda tagjai Felsőcsatárra is ellátogattak, megtekintették a Vasfüggöny Múzeumot, majd Szlovákiában folytatták útjukat. **[Csuti-Mátyás Zsófia]**

Néhány érdekesség a Svájci Gárdáról

- Hivatalos születési dátuma 1506.
- A gárda minden tagja Vatikán állampolgára, tehát a Vatikán törvénykezése, valamint a gárda katonai rendje vonatkozik rá.
- A gárdába jelentkező 19 és 30 év közötti férfiaknak érettségivel vagy szakmai vizsgával, valamint a svájci hadseregben szerzett alapkiképzéssel kell rendelkezniük.
- A gárdatagok szabadidejüket is együtt töltik, saját futballcsapatuk az FC Guardia.
- A gárda mottója: „*Acriter et fideliter*”, vagyis „*Bátran és hűségesen.*”

Újmise a zalaegerszegi Zárda-kápolnában

Molnár János és Németh Csaba, a Mindszenty gimnázium két jeles diákja, akik az alma materükhöz való erős kötődésüket mindig is vallották, július 7-én mutatták be újmiségüket az iskola Zárda-kápolnájában. [Illés Csaba]

Óra Krisztián atya újmise július 8-án, Oladon

Krisztián atya homíliájában arra buzdított minket, hogy vigyük mi is az örömhírt másoknak. Nem baj, ha elutasítást kapunk, hiszen Jézus erejével erősek lehetünk, gyengeségeinkben Krisztus megerősít minket. [Kósáné Sipos Rita]

Gyalogos zarándoklat Mariazellbe

Tizennegyedik alkalommal indultak gyalogos zarándokok Szombathelyről Mariazellbe július 11-én, hogy négy nap alatt mintegy 150 kilométert megtéve járuljanak a Szűzanya elé kérni vagy hálát adni. [Koroknai András]

Aláírták az egyetem és a szakkollégium együttműködési megállapodását

Prof. dr. Gadányi Károly, a Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi Központ elnöke- rektorhelyettese és dr. Németh Norbert egyetemi lelkész, a II. János Pál Katolikus Kollégium és Szakkollégium igazgatója július 17-én ünnepélyesen aláírták az egyetem és a szakkollégium között megvalósult együttműködési megállapodást. Az új szakkollégiumi képzés célja, hogy az egyetemisták – azon túl, hogy jó eredményeket érnek el a saját egyetemi szakukon – túllépjenek az oktatási rendszer jellegéből fakadóan a szakterületük körül emelkedő korlátokon, és megkapják azokat a perspektívákat, amelyekből rálátnak saját és mások szerepére is a társadalomban. Ezt a globális szemléletet és keresztény érték közvetítést szolgálja a szakkollégium híd szerepe, amely a tudományok közti párbeszéd elősegítését hivatott biztosítani. Ezt a célt az új szakkollégium a magas szintű belső képzéssel, a szakmai, közösségi és lelki élet iránti preferenciáival és jó csapattal valóvalósítja meg.

Programajánló

augusztus 17-19. (péntek–vasárnap) Házaspárok lelki gyakorlata gyerekelügyelettel (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **augusztus 20. (hétfő) 8.30 óra** Ünnepi püspöki szentmise (Szombathely, Szent Kereszt-templom – Kálvária) • **augusztus 26. (vasárnap) 11 óra** Kaufbeureniek szentmiséje (Szombathely, Szent Márton-templom) • **szepember 10. (hétfő) 10 óra** Egyházmegyei papi lelkinap (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **szepember 13. (csütörtök) 17 óra** Fatimai szentmise (Szentgotthárd, Jó Pásztor kápolna)

Abélard himnusza

Pierre Abélard a középkor meglehetősen hányatott, küzdelmes életű francia filozófusa, teológusa, költője. 1079-ben született a nantes-i grófsághoz tartozó Le Pallet-ban. Filozófiai tanulmányokat folytatott, majd maga is tanítani kezdett, vidéki városokat követően Párizsban.

A fővárosban lobbant szerelemre Héloïse iránt, aki Fulbert kanonok unokahúga volt. A fiatalok titokban össze is házasodtak, fiuk született. A lány apja és nagybátyja azonban közük állt. Héloïse-t kolostorba küldték, Abélard pedig a párizsi St. Denis bencés apátság szerzetesei közé lépett. Életük további szakaszában világirodalmi rangú, meghatóan szép leveleket váltottak egymással. Abélard 1142-ben halt meg. A tanítványaival a Szajna melletti vadonban létrehozott Le Paraclet templomában helyezték örök nyugalomra, ahová négy évvel később Héloïse-t is temették. A nagy francia forradalmat követően az utókor a sok hírességnek nyughelyet adó párizsi Pére Lachaise temetőben helyezte el a pár földi maradványait, a díszes sírhelyet sok turista keresi fel.

Abélard filozófiai, teológiai nézetei többször is vitára adtak okot, az egyház hol elítélte tevékenységét, hol pedig ismét teret kapott munkássága.

Foglalkozott az univerzálék kérdésével, nyelvfilozófiával, dialektikával, valamint az érvelés pro és kontra elvével. Művei sorába teológiai, etikai tárgyú írárok, szentíráskommentárok, levelek, beszédek tartoznak. Különösen érdekes *Historia calamitatum* című önéletrajza. A katolikus egyház *doctor scholasticus* címmel tisztelte meg. Híres tanítványai közé tartozott Petrus Lombardus párizsi püspök és III. Sándor pápa.

Abélard költőként is tehetséges, 93 himnuszáról tudunk, ezek közül a Szombatesti himnusz a leghíresebb, korábban néhány középiskolai szöveggyűjtemény is közölte. A verset Babits Mihály fordításában mutatjuk be.

A vers a lelkesedés, az ujjongó öröm hangján szólal meg. A túlvilági, mennyei boldogság látomása. Babilon itt a földi számkivetést, a siralomvölgyet, a bűnös életet jelenti, innét vágya eljutni a közössége tagjaként megszólaló lírai én az égi Jeruzsálembé. Sionnak Jeruzsálem hegyi erődjét hívták, itt épült Salamon temploma, e himnuszban átvitt értelemben az egyházat jelképezi. A vers üzenete szerint az üdvözülteket az ég nyugalma várja, ott az angyalokkal együtt az örökkévalóságon át éneklük ünnepi himnuszaikat.

[Szauder Ágoston]

Pierre Abélard:

Szombatesti himnusz

Óh milyek s mekkorák
azok a szombatok,
mikkel az ég örök
udvara zeng s ragyog!
Törteknek pihenés,
bátraknak jutalom.
Isten lesz minden, és
mindenben Ő honol.
Ott fogad igazi
szent Jeruzsálemünk,
ahol a Béke lesz
örökös örömünk;
ahol a tény előtt
nem fut az epedés,
s nem lesz a vágy különb,
mint a teljesedés.
Mily király, mily udvar,
micsoda palota,
mily béke, nyugalom,
boldogság vár oda:
mondják el majd azok,
akik már élvezik,
ha tudják mondani
úgy, ahogy érzik!

Mi pedig lelkünket
emeljük azalatt,
s vágyaink mind e szent
hon felé szálljanak,
hogy Jeruzsálembé
Babilonból vidám
szívvel térjünk meg a
számkivetés után.
Ott minden bús teher
levetve boldogan
Sionnak énekét
daloljuk gondtalan,
s malasztodért örök
hálákat zeng Neked,
mi Urunk, Királyunk,
üdvözült nemzedet!
Mert ott a szombatot
új szombat váltja fel,
szombatolók örök
ünnepé nem fogy el,
s nem érik végüket
az ujjongó dalok,
amiket harsogunk
mink és az angyalok.

Pierre Abélard és Héloïse síremléke

SZENT MÁRTON ÉLETE

Csodás gyógyítások

Egyházmegyénk szülöttének és védőszentjének életrajzát Sulpicius Severus (363 k. – 420 k.) írta meg „*Vita Martini*” (Szent Márton élete) címen. Rovatunkban ebből közlünk részleteket.

Arborius, aki ekkoriban nagyon jámbor és hűséges prefektus volt, midőn a leányát négy napja magas láz égette, Márton levelét, amelyet történetesen akkor hoztak neki, a súlyos lázrohamban levő lány mellére tette, és a láz azonnal megszűnt. Ez az eset Arboriusra olyan hatással volt, hogy lányát jámbor fogadalommal felajánlotta Istennek, és örökös szüzességre szánta. Mártonhoz ment, és leányát, akit bár távolból gyógyított meg, a szent férfiú erényeinek bizonyosságaként, hozzá vitte. Azt kívánta, hogy senki más, mint Márton adja át neki a szüzek ruháját.

Paulinus Nolai, aki később annyira példamutató életet élt, egyszer súlyos fájdalmat érzett a szemében, és pupilláját már vastag hályog borította be. Márton szivacsos anyaggal érintette meg a szemét, és megszüntette minden fájdalmát, visszaadta korábbi egészségét.

Egy alkalommal Márton megbotlott, és az ebédlő magasságából lezuhanva az egyenetlen lépcsőfokokon legurult, és sok sebet kapott. Mikor kis cellájában eszméletlenül feküdt és heves fájdalmak gyötörték, éjjel megjelent neki egy angyal, kimosta sebeit, és gyógyító kenőccsel bekente összetört testének kék foltjait. Így tért vissza már másnap az egészsége, és senki sem gondolta volna, hogy bármi baja is történt. De sokáig tartana egyenként felsorolni a történeteket. Legyen ez elég, mint kevés a sokból, és elégedjünk meg azzal, hogy a kiemelt történetekben semmit se hallgattunk el az igazságból, és elkerültük a bőbeszédűséggel járó unalmat.

Via Sancti Martini – Az északi út IV.

Bágyoszováton Németh István plébános fogadott bennünket vacsorával, szállással. A két községből összevont falunak mindkét részében található templom, a szováti Mária Magdolna, a bágyogi pedig Szent Márton tiszteletére szentelve. Ez utóbbit Zichy Ferenc püspök építtette 1768 és 1772 között, mivel középkori elődje a török időkben elpusztult. Főoltárképe Szent Márton megdicsőülését ábrázolja.

A szívélyes vendéglátást követően másnap észak felé vettük az irányt, utunkat nyárligetek szegélyezték. Kóny határában értük el a tőzégbányászat következtében kialakult tóvidéket, amely a Fertő-Hanság Nemzeti Park része. Egy időre mi is megálltunk gyönyörködni a természeti környezetben és az élővilágban. A falun éppen csak áthaladtunk, és keresztezve a 85-ös utat erdők között mentünk tovább észak felé. Fehértó falu után utunk a hasonló nevű védett tó mellett vezetett, mely főként gazdag madárvilága révén ismert. Partján kilátótorony áll, és szürke marhák legelnek. A következő községet, Győr-sövényházat az 1700-as évek elején német telepések népesítették be. Leszámazottait 1946-ban kitelepítették.

A falu után az aszfalton visz az út, és keresztezi a Rábca folyót. Innen már

csak pár kilométer volt hátra az Árpád-kori templomáról híres Lébényig. A román stílusú templomot 1206-ban szentelték fel, egykor mellette állt a történelem viharaiiban megsemmisült bencés monostor. A XVI. század végén a templom is csaknem hasonló sorsra jutott, amikor a győri vár megerősítéséhez a német kapitány innen akart követ hoztatni. A templom védőszentje Szent Jakab apostol, akinek a spanyolországi Compostellában található sírjához vezető El camino a középkori Európa legnépszerűbb zarándokútjai közé tartozott, és ma újra reneszánszát éli. Ennek példájára a lébényi templom búcsújára is évről évre sok gyalogos zarándok érkezik. Itt is a plébánián kaptunk szállást Gógh Tibor atya, egykori évfolyamtársam jóvoltából.

A következő nap széles földúton haladva hagytuk el a falut, amely átvezetett az autópálya felett, majd a vasútvonallal párhuzamosan haladt. Az utat a néhány nappal korábbi eső annyira feláztatta, hogy végül a sínek között kellett mennünk. Így értünk be Károlyházára. A következő falu, Kimle már a Mosoni-Duna partján fekszik, így elhagyva a Hanságot a Szigetköz területére léptünk.

[Szalai Attila, fotó: Gedeon Tamás]

Egy fiú története

Rendben van, beszéljünk. Azt akarod mondani, ugye, hogy nekem aztán nincs okom panaszra. Megvan mindenem: szavam se lehet. Apám már reggelenként szidni kezd, de azt is csak azért, mert sikereket kell felmutatnom, elérni mindazt, amit nekik nem sikerült. Amikor büntetni akart – a saját érdekében, ezt körülbelül ezerszer elmagyarázta –, anyám mindig megvédett. Titokban ajándékokkal tömött, ezen azután megint jól összeveszték, zengett a ház, hogy belőlem így majd mi lesz. Mindig azzal jöttek, hogy nekik mennyire nehéz volt, igyekezzek, hogy nekem könnyebb legyen. Hogy boldog legyek, gazdag, hogy majd szeressenek. Ők már egymást se tudták szeretni, azt mondták: én meg a nővérem, mi vagyunk az ő életük egyetlen értelme, minden reményük.

Hogy gyűlöltem a karácsonyokat, hogy untam. Akár együtt éltek, akár éppen külön, ilyenkor összegyűlt a család. Valaki mindig megsértődött,

valaki sírt, nekünk, gyerekeknek meg örvendeznünk kellett az ajándékokon, amiért majd megszakadtak, hogy összehozzák.

Végül is nálam majdnem bejött nekik, amit akartak. Elkezdtem szorgalmasan tanulni, mert tudtam, hogy akkor békén hagynak. Különórákra jártam, edzésre, minden. Apámat akkor már leszálalkolták, pont, amikor az üzlet végre-valahára beindult. Teljesen magába roskadt, naphosszat meg se szólal. Anyám ápolja. Esténként meg német regényfüzeteket fordít idióta szerelmespárok nyálas kalandjairól, ezt elég jól megfizetik.

A boldogság! Ez az élet célja, igaz? Oké, gondoltam, akkor én megpróbálom jól érezni magam. A múlt nyáron, amikor megszöktem, ez végre sikerült. Pedig ezek a haverok nem olyan gyerekek voltak, akiket a szüleim egyáltalán beengednének a lakásba. Mit csináltunk? Semmit. Amihez kedvünk volt. És ha nem volt semmihez kedvünk, akkor nem csináltunk semmit. Nem kérdeztük, kinek honnan van a pénze, de gondoskodtunk róla, hogy legyen, amennyi kell. Pörögtünk, éjszakáz-

tunk, most ne részletezzük, mindent kipróbáltunk: a pia és a fű, hát az mondjuk mindennapos volt. Az már az én hibám, hogy semminek se tudok olyan önfeledten örülni – szerintem ezt belém nevelték.

Nem sírom vissza, talán jobb, hogy így történt, hogy elkaptak. Láttam, elég közelről, milyen hamar kinyíródik, aki ezt csinálja. Én pedig nem akarok szenvedni többé. De a mások szenvedése sem érdekel! Nem az, hogy nem érdekel, de nem bírom elviselni, segíteni meg úgy sem tudok.

Leérettségiztem valahogy. Görcsöltem, hogy a pontszámom meglegyen, mert úgy volt, hogy a felvételinek még nekifutok. Anyám kikönyörögte. De éreztem, megint az lesz, hogy nem bírom végigcsinálni. Jó, nem vagyok egy igazi küzdő típus. Győzni sem akarok minden áron. Nem éri meg.

- Szerinted, mi az igazi problémája ennek a fiúnak?
- Hogyan vélekedik az életről?
- Ha lenne az ismerőseid között hasonló gondolkodású fiú vagy lány, mit mondanál neki?

FILMAJÁNLÓ

A csíkos pizsamás fiú

A II. világháború idején járunk. A nyolcéves Bruno gondtalanul éli hétköznapjait Berlinben, a Harmadik Birodalom központjában, büszke katona apjára. Bruno élete jelentősen megváltozik, amikor apját és vele együtt az egész családot áthelyezik kényelmes berlini otthonukból a várostól messzire, egy elszigetelt területre. Itt az amúgy is magányos fiúcska senkivel se tud játszani.

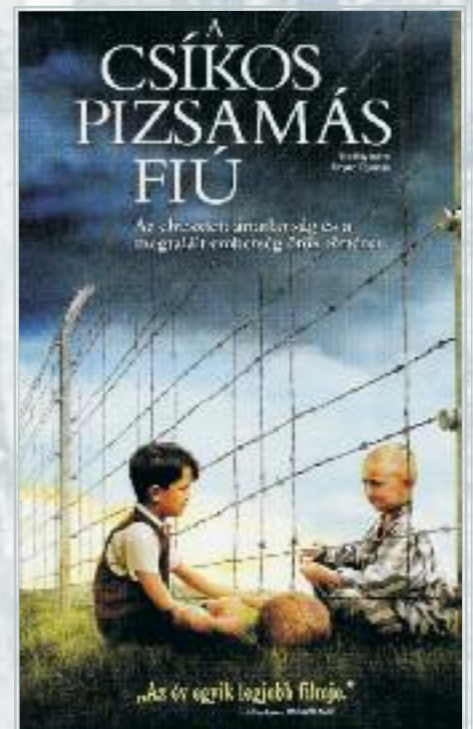
Az anyuka félti gyermekeit a borzalmaktól, és próbálja megakadályozni, hogy Bruno megtudja, mi történik valójában szolgálati villájuk szomszédságában. Az unalom és a kíváncsiság elege azonban arra sarkallja Brunót, hogy anyja határozott intelmeit sem-

mibe véve megnézzék közelebről is azt a „farmot”, amelyet tisztán látni a házukból. Ott megismerkedik Shmuellel, a vele egyidős fiúval, aki fura mód a drótkerítés másik oldalán lakik.

Az állandóan csíkos pizsamát viselő Shmuellel való találkozások során Bruno lassan a körülötte zajló felnőtt világ tudatára ébred. A két gyermek között barátság szövődik, amely természetéből fakadóan pusztító következményeket von maga után. Az egyik legszomorúbb dolog, hogy mi már tudjuk a film elején azt, amire a kisfiú csak a legvégén döbben rá: ez bizony nem farm és Shmuel nem jószántából labdázik a szögesdróton keresztül.

A film John Boyne *A csíkos pizsamás fiú* című regényéből készült, és 2008-ban mutatták be. A történet erős figyelemztetés arra, hogy a gyermekek sok-

kal egyszerűbben és tisztábban gondolkodnak a jóról, a szépről, a barátságról és az áldozatvállalásról.

Mi a Mária Út?

A Mária Út több mint turistaút, több mint zarándokút, több mint értékes program, több mint értékek gyűjteménye, több mint az önismeret útja, több mint új szemlélet, több mint jó társaság, több mint kultúra, több mint szakralitás, több mint turisztikai ajánlat, több mint spirituális élmény, több mint Közép-Európa felfedezése, több mint az országkép gazdagítása – több mint 1400 km...

A Mária Út mindezek – és még sok más – összessége. A Mária Út egy kialakítás alatt álló, Közép-Európán átívelő zarándok- és turistaút-hálózat, melynek kelet-nyugati tengelye az ausztriai Mariazelltől az erdélyi Csíksomlyóig vezet, mintegy 1400 km-es távon, gyalogosan 60 nap alatt bejárhatóan.

Az út vagy annak kisebb szakaszai csoportosan vagy egyénileg is bejárhatóak lesznek, elsősorban gyalogosan, de akár kerékpárral is. Az utat útjelzések és táblák jelölik majd, ajánlott szálláshelyek várják a vándorokat, és térképes zarándokkalauz készül. A zarándokok az útvonal bejárása során az állomásokon pecsétet és egyedi azonosítástű gyöngyszemet kapnak, amelyből a saját rózsafüzérüket fűzhetik fel az egész út végigjárása folytán.

A kelet-nyugati tengely mellett észak-déli útvonal is tervezett, így egy Közép-Európát átívelő keresztet kapunk. Ezt további alternatívák és leágazások egészítik ki, felfűzve ezáltal a különféle zarándokhelyeket, természeti és épített, valamint kulturális értékeket.

Kitűzött céljainkat, az értékek közvetítését e lelki tartalommal is megtöltött úthálózattal kívánjuk átadni. A gyaloglás közben megélt közösségi érzés, a természet közelsége, a megszokottból való kiszakadás élménye, a fizikai teljesítményből fakadó kellemes fáradtság új nézőpontba helyezik a világot. Az ember egyszerre megismeri a világot és saját magát, s a felismerések révén megváltozik, átalakul a szemlélete is.

A Mária Út háttere

- a spiritualitást, illetve a mindennapi élet hajszájából való kiszakadást keresők számára vonzó, értékeket hordozó, biztonságos zarándokhálózat létrehozása,
- a kereszténység értékeinek megőrzése és továbbadása a jövő nemzedékeinek,
- Közép-Európa vallási és kulturális értékeinek megismertetése a világgal.

A Mária Út egy több mint 1400 km-es spirituális és kulturális, értékeket felfűző kárpát-medencei gyalogút, amelyet bárki bejárhat. A Mária Út mentén kb. 60 kisebb-nagyobb zarándokhely található.

A www.mariaut.hu honlapon bővebb tájékoztatást olvashatunk.

Szent Lőrinc könnyei

Minden augusztusban sír az égbolt: amikor a Föld Nap körüli útján a Swift-Tuttle üstökös pályáját keresztezi, a kométa számtalan kicsi darabja kerül a Föld légkörébe, felizzik és elég. Az év során ez a leggazdagabb csillaghullás. A néphagyomány Szent Lőrinc könnyeinek nevezi a hullócsillagokat, mert ezeket a szent ünnepe, augusztus 10-e körül lehet megfigyelni.

Szent Lőrinc II. Szixtusz pápa egyik diakónusa volt. A pápa halála után 258-ban Valériánusz császár az egyházi javak átadását követelte tőle, és amikor Lőrinc ezt megtagadta, rostélyra bilincselve elevenen megsütötték. Kínzása közben a szent könnyeket ontott embertársai bűnei láttán.

Mint sok más vértanúnak, a kivégzés előtt még egy lehetőséget adtak a haláltól való menekülésre, és felszólították Lőrincet: „Áldozz az isteneknek, vagy egész éjszaka kínozni fogunk!” A győztes válasza így hangzott: „Az én éjszakám nem ismer sötétséget, és minden ragyogó fényben úszik!”

AZ OLDALAKAT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: SALAMON VIKTÓRIA

Igaz tudást és vallásos műveltséget kínálnak

Három éve alakult a Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó és egyéves a Martinus Könyvesbolt. A kezdetekről, a jelenről és a jövőbeli tervekről kérdezzük a kiadó igazgatóját, Teklits Tamást.

Miért és milyen céllal alakult a kiadó?

A Martinus Kiadó létrehozásával az elsődleges célunk az volt, hogy a Szombathelyi Egyházmegye lelkipásztorainak írásait és az egyházmegye kincseit, épületeit, templomait bemutató dokumentumokat összegyűjtsük, saját kiadásban megjelentessük és azokat minél szélesebb körben – könyvkatalógusokban, internetes oldalakon – elérhetővé tegyük az érdeklődők számára.

Az elmúlt három évben mennyi kiadvány jelent meg a kiadó gondozásában és melyik volt a legsikeresebb könyvük?

Eddig 24 kiadványt jelentettünk meg. Ezek között volt imafüzet, kifestőkönyv, verseskötet, regény és képes album is. A legsikeresebb vállalkozásunk kétségtelenül a *Családok imakönyve* volt, amely a tavalyi évben ország-szerte, és határainkon túl közel 21500 családnak jutott el. Természetesen nagyon örülök annak, hogy az ország számos pontjára eljutott az imakönyv, viszont hiányérzetem is van, mert a Szombathelyi Egyházmegye plébániáinak több mint a felében nem volt lehetőségük a híveknek arra, hogy a saját templomukban jussanak hozzá ehhez a rendkívül tartalmas és lélekiemelő műhöz.

Az ország mely részeibe jutnak el a könyveik?

Katalógusunk révén hazánk összes plébániájával kapcsolatban vagyunk, valamint kegytárgy és könyvesboltokban is megtalálhatók a kiadványaink.

Milyen formában forgalmazzák a kiadványaikat?

Az első két évben kizárólag internetes áruházunkban volt lehetőség megrendelni a könyveinket. Éreztük azonban, hogy tovább kell fejlődünk és nyitnunk kell azok felé a vásárlók felé is, akik szeretik kézbe venni a kiadvá-

nyokat és szeretnek hosszú perceket nézelődéssel és válogatással eltölteni. Először már működő üzletben szeretnénk volna elhelyezni kiadványainkat, de sajnos egy-két „sikerkönyvön” kívül nem volt befogadó készség a teljes kínálatunkra, ezért más utat kellett keresnünk. Mivel Püspök atya úgy határozott, hogy egy helyre, a Brenner János Kollégiumba vonja össze az egyházmegye könyvtárait, így az addigi Szent Márton Kölcsonkönyvtár helyisége felszabadult a Püspöki bazársoron.

Úgy tudom, hogy a Martinus Kiadó a Szombathelyi Egyházmegye gazdaságilag önálló szervezete, a bevételeiket mire fordítják?

Püspök atya, amikor létrehozta a kiadót – nagyon bölcsen – kezdő tőkével piaci alapokra helyezte a működését. Ez azt jelenti, hogy a kiadónak el kell tartania önmagát, az egyházmegyétől anyagi támogatást nem kap, de az alapító gondoskodik rólunk, mivel az üzlethelyiségért bérleti díjat nem kell fizetnünk. Minden más bérlőhöz hasonlóan azonban mi is fizetjük a rezsiköltségeket. Emellett három ember bérét és járulékait is hónapról hónapra elő kell teremtenünk. Az előzőeket, azért tartottam fontosnak megemlíteni, mert ért már bennünket olyan vád, hogy miért támogatja az egyházmegye jelentős összegekkel a kiadót és miért van egyáltalán szükség arra, hogy ilyen jellegű intézmény működjön a Szombathelyi Egyházmegyében?

Minden bevételünket visszaforgatjuk a kiadó működtetésébe. Aki könyvesboltunkban vásárol, az hozzájárul ahhoz, hogy a Martinus Kiadó újabb és újabb könyveket jelentethessen meg. Támogatja a Szombathelyi Egyházmegyét, többek között hozzájárul Brenner János boldoggá avatási ügyének előmozdításához. Ez konkrétan úgy valósul meg, hogy az Emberhalász maga-

zint és a Brenner János imafüzetet saját költségünkön igyekszünk minden olyan helyre eljuttatni, ahol még nem hallottak a vértanú sorsú áldozópap életéről és haláláról, ezzel is elősegítve Brenner János tiszteletét. Vásárlásával végül hozzájárul ahhoz is, hogy havonta megjelenhessen a Szombathelyi Egyházmegye havilapja, a Martinus és tartani tudjuk a rendkívül kedvező 150 Ft-os árat is.

Milyen terveik vannak a jövőre nézve?

Szeretnénk mindenben megfelelni a vásárlóinknak. Ez sokszor nem egyszerű, mivel közel 50 kiadó több mint 1100 könyvét forgalmazzuk, és mégis mindig akad egy-két olyan kiadvány, ami nem található meg az üzletünkben. Természetesen, ezeket a könyveket is gyorsan beszerezzük, ha még elérhető a piacon. Szeretnénk fejlődni, még több, még jobb, még igényesebb kiadványokat megjelentetni. A legfontosabb azonban az, hogy az olvasók a könyvesboltunkban fellelhető könyvekkel könnyedén felfrissíthessék és fejleszthessék vallási ismereteiket és a kiadványok által lépésről lépésre közelebb kerüljenek a Jőistenhez.

[Salamon Viktória]

Az Eucharisztia ünneplése sosem lehet „magánügy”

Az Eucharisztia ünneplése sosem lehet „magánügy”, amelyen olyan emberek gyűlnek össze, akik szimpátia vagy barátság alapján választották az összetartozást. Az Eucharisztia ünneplése olyan nyilvános vallási szertartás, amely az egység ünnepe, mivel egységben vagyunk azzal a Krisztussal, akit megünnepelünk és magunkhoz veszünk, valamint mindazokkal is, akik velünk együtt részesülnek az Eucharisziából. Ez az egység megvalósul annak ellenére is, hogy különböző a nemzetiségünk, a szakmánk, más társadalmi réteghez tartozunk, más politikai nézeteket vallunk. *„Különbözőek vagyunk, de a Krisztusban való hit összeköt bennünket. Megnyílunk egymás felé, hogy belőle kiindulva egyetlen közösséggé váljunk”* – mondta 2008-ban XVI. Benedek pápa az úrnapi szentmisében.

Az Eucharisziából születik és él az Egyház. A kenyértörésben ismerik fel a tanítványok a Feltámadt Krisztust, ugyanez a kenyértörés hozza létre és életeti ma is a keresztény közösségeket az Egyházban.

Amikor a miséző pap konszekrál, átváltoztatja a kenyeret és a bort Krisztus testévé és vérévé, nem idézetet mond és „nem a múltat játssza”, hanem *in persona Christi* (Krisztusként beszél, kölcsönadja hangját és a szívét is Krisztusnak) cselekszik, vagyis nemcsak Krisztus nevében és megbízásából, hanem Krisztus személyében tevékenykedik. Krisztus jelenléte a szentmisében valóságos, így ha a pap misézik, nem funkciózik, és nem csak arról van szó, hogy beöltözik, hanem „életet cserél”. Miközben a kenyeret és a bort a benne cselekvő Krisztus átváltoztatja, mi magunk is „Krisztussá alakulunk”, mint az ő teste, vagyis amikor elhangzik a mondat *„ez az én testem”*, akkor minket, az Egyházat is testévé változtatja Krisztus. Az igazi szentmise nem pusztán a korporálén (az Eucharisztia alatt elhelyezett vászonkendő, terítő) történik, hanem a pap és a szentmisén jelenlévők szívében és életében is.

A Krisztussal való találkozás a liturgikus közösségben válik konkrétá. Az Eucharisztia ünneplése mindig az Istennel megélt közösség kitüntetett pillanata és eseménye, amely nemcsak Krisztus misztériumába való betagozódást jelenti, hanem egyszerre az Egyházba is bekapcsol (vö. LG 11.), ahol minden megkeresztelt aktív részvétellel hivatott.

A tevékeny részvétel abban segíti az embert, hogy Krisztussal, Krisztusban és Krisztus által a liturgiában *„együtt cselekedjen a Fővel”*.

„[Liturgiában] érzékelhető jelek jelzik és a maguk sajátos módján meg is valósítják az ember megszentelését, és Jézus Krisztus misztikus teste, vagyis a fő és a tagok együtt, teljes értékű, nyilvános istentiszteletet mutatnak be [...] minden liturgikus ünneplés, mint a pap Krisztus és az Ő teste, az Egyház műve, kimagaslóan szent cselekmény” (SC 7).

Az Eucharisztia ünneplésének közös *„isteni és emberi akciójába”* történő felvétel a keresztény beavatásban valósul meg, ami mindenekelőtt ajándék nekünk, megkeresztelteknek. Ám nemcsak ajándék, hanem életre szóló feladat is, hogy a célt, a Jézussal való élő közösséget a kenyértörésben mindig megéljük és erre másokat is elvezessünk. **[Dr. Németh Norbert]**

Amikor a miséző pap átváltoztatja a kenyeret és a bort Krisztus testévé és vérévé, nem idézetet mond és „nem a múltat játssza”, hanem in persona Christi cselekszik

Himnusz Nagyboldogasszony ünnepének zsolozsmájából

Mint fényes hold, mint drága nap,
mint hajnalpír, mely most fakad,
száll az egek csúcsaira
a Szeplőtelen Szűzanya.

Dicső trónjára érkezett,
Királynő ég és föld felett,
ő szülte azt, ki tündökölt,
a hajnalcsillagnál előbb.

Az angyalok s az égiek
rendje fölémeltetett:
Asszony, ki túlszárnyalta rég
a szentek minden érdemét.

Kit egykor ölben hordozott,
kit jászolyban pólyálgatott,
a mindenség Királyaként
szemléli, Atyja fényeként.

Szüeknek Szüze, kérd Fiad,
esdjen miértünk hű szavad,
mienket vette általad,
övéből mindent visszaad.

Atya, Fiú s Vigasztaló,
köszöntse őket hálaszó,
kik minden másnál ékeesebb,
dicsőbb fényt adtak fönt neked.
Ámen.

A Szombathelyi Katolikus Egyetemi Lelkészség

Egyetemista tábor

szervez

A MARTINEUM FELNŐTTKÉPZŐ AKADÉMIÁN

2012. augusztus 27-30. között

keresztény egyetemistáknak és főiskolásoknak!

HUMOR

HITTEL
AZ
EGYETEMEN

„Nem azt keresem,
ami nekem hasznos,
hanem ami
másoknak...”
(2. Kor 10:33)

Vezető: Dr. Németh Norbert egyetemi lelkész

Amivel várunk: tárecház, ki mit tud, sport, szentmise,
beszélgetés, előadás, film, akadályverseny...

Részvételi díj szállással és teljes ellátással: 4.000.- Ft

Jelentkezési határidő: 2012. augusztus 10.

Megkívánt hozzáállás: jókedv, vidámság, türelem, kitartás...

Jelentkezni az alábbi elérhetőségeken lehet:
Martineum Felnőttképző Akadémia;
9200 Szombathely, Karmelita u. 1. Pf. 211.

Tel. 94/514-354 vagy emailen: mauren@monk.nyme.hu
Programfelelős: Maurer Péter

Nem azt keresem, ami nekem hasznos, hanem, ami másoknak

A Szombathelyi Katolikus Egyetemi Lelkészség hagyományteremtő szándékkal egyetemista tábor szervez a Martineum Felnőttképző Akadémián 2012. augusztus 27. és 30. között keresztény egyetemistáknak és főiskolásoknak! A tábor mottója: *Hittel az egyetemen – Nem azt keresem, ami nekem hasznos, hanem, ami másoknak.* A táborot dr. Németh Norbert egyetemi lelkész vezeti. Az ismert egyetemi gólyatáborok alternatívájaként a keresztény gólyatáborba a kezdő egyetemisták és főiskolások mellett számítanak minden olyan vallásos fiatalra is, akik már régebb óta részt vesznek az egyetemi képzésben és igénylik, hogy egy keresztény közösség tagjai legyenek egyetemista éveik alatt.

A Szentatya augusztus havi imaszándékai

Általános szándék (A rabok): Hogy a bebörtönzötteket igazságosan kezeljék, és emberi méltóságukat tartsák tiszteletben.

Missziós szándék (Az ifjúság tanúságtétele Krisztus mellett): Hogy a fiatalok, akik Krisztus követésére hivatottak, tegyék magukat készségesek az evangélium hirdetésére és tanúsítására a föld végső határáig.

Martinus
www.martinus.hu
szombathelyi egyetemista havi lap

Főszerkesztő: Ipacs Bence • Főszerkesztő-helyettes: Teklits Tamás • Szerkesztők: Csuti-Mátyás Zsófia, Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Salamon Viktória • Nyomdai kivitelezés: Pharma Press Nyomdaipari Kft. (1037 Budapest, Vörösvári út 119-121.) • Felelős vezető: Dávid Ferenc ügyvezető igazgató • Megrendelés száma: 3716/12 • 2012. július • Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) • Telefon: 94/513-191 • E-mail: info@martinuskialdo.hu • Internet: www.martinuskialdo.hu • Felelős kiadó: Teklits Tamás igazgató • ISSN 2060-145X • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.